

TBS-Nytt

Nr 1/2004

Uppladdning inför vrrustning

Innehållsförteckning TBS-Nytt nr 1/2004

<i>Redaktörns lilla ruta:</i>	2
<i>Ordförande har ordet!</i>	3
<i>Bästa TBS:are</i>	4
<i>Tack – men inte farväl!</i>	4
<i>En hamnkapten med ögon känsliga för grönt</i>	8
<i>Rapport från Sveriges största kölbåtsklass</i>	10
<i>Ska fylleri och skrålande få regera Visby Hamn?</i>	11
<i>2004 års årsmöte</i>	13
<i>Porträttet</i>	14
<i>Att segla på vintern går alldeles utmärkt</i>	16
<i>Ny klubbstuga vid varvet</i>	19
<i>Styrelseförteckning 2004</i>	21
<i>Redaktion för TBS-nytt</i>	21
<i>Ruffhäxornas kokbok ---Laxlåda</i>	22
<i>TBS Kalender 2004</i>	23
<i>Invigningsfest i Vissvass</i>	24

Redaktörns lilla ruta:

Välkomna till ännu ett nummer om vår fina båtklubb. Detta nummer är fullmatat med rapporter från årsmötet. Avtackningar av TBS-styrelsemedlemmar som gjort oerhört mycket för klubben. Rapport från vintersegling och läsning om expressklassen.

Trevlig läsning / redaktörn

Ordförande har ordet!

Tack för förtroendet.

Det skall bli roligt att efter 26 år (!) som kassör i TBS få fortsätta Sällskapets framgångsrika arbete, men nu i rollen som ordförande!

Mycket har åstadkommits under de dryga 30 år som jag och min familj tillhört Sällskapet. Vi var lite frågande om vi 1974 skulle våga satsa på den lilla klubben framför att fortsätta att tillhöra vår första klubb - anrika Gäddvikens Segelsällskap. Men vi hade flyttat till Tyresö och det var naturligtvis här vi skulle satsa. Och det har vi inte ångrat.

Vår första båtplats var på brygga 1 som då bara var hälften så lång som nu. TBS hade just tagit över ansvaret rör bryggan från kommunen. Och sedan har ett imponerande "frivilligt" arbete gjort att vi nu är väl rustade. Vi har Vissvass med fyra långa bryggor, vi har den nya Storängsbryggan och vi har inte minst vår mödosamt byggda varvsanläggning med allt vad där finns av maskiner och annan nödvändig utrustning. Detta har kommit till tack vara en stor framsynthet, mycket "djävlar anamma" och mycket praktiskt och ideellt arbete från i början en liten men sedan en allt större krets funktionärer. Men också tack vare

alla medlemmar som naturligtvis är en förutsättning och också basen för allt vi gör. Det är på den här vägen vi skall fortsätta! Jobba tillsammans för att utveckla TBS. Då får vi ett fint Sällskap som vi kan fortsätta att vara stolta över att tillhöra.

Många arbetar sedan länge med viktiga funktioner, vi behöver bli fler. Så alla ni som känner att ni har tid och möjligheter att göra mer för TBS, ta kontakt med våra funktionärer.

Nu står våren för dörren med många trevliga timmar av vårustning på den egna båten, gemensamma arbeten på varvet och i våra hamnar. Ta vara på dessa tillfällen att lära känna varandra. Det skapar gemenskap och klubbkänsla!

Vi ses!

Lennart Lundgren

Bästa TBS:are

Som Du säkert redan vet så lämnade jag ordförandeskapet i samband med årsmötet. Efter sju år som sekreterare och fem år som ordförande så får nu andra ta vid.

Verksamheten har förändrats men en mycket viktig del har bestått – det ideella engagemanget för den ”egna” klubben.

TBS vore i dag inte vad det är utan alla de tusentals frivilliga arbetstimmar som nedlagts av medlemmar och inte minst funktionärer. Min förhoppning inför framtiden är att detta engagemang skall bestå och förstärkas. Till alla er som gör TBS till vad det är idag vill jag här och nu rikta ett varmt tack.

Under min tid som ordförande är det framför allt tre beslut som jag kommer att minnas.

Förhandlingarna och köpet av marken i Storängen, det tjugofemåriga arrendeavtalet, med Tyresö kommun, för hamnen i Vissvass samt att vi så sakta börjat

bygga en fond för framtida investeringar. Verksamheten är med dessa beslut tryggad för lång tid framöver. Jag är övertygad om att den nya styrelsen kommer att fortsätta utveckla TBS och jag önskar dem lycka till.

Med detta vill jag tacka för mig och önska er alla en trevlig båtsommar.

Claes Löfgren

Tack – men inte farväl!

Vid årsmötet avgick jag som hamnkaptan efter 26 år i TBS styrelse. Visst känns det vemodigt men jag ser tillbaka på många fantastiska år i denna fina klubb och jag känner stor tacksamhet och glädje åt att ha fått vara med om TBS utveckling.

När jag kom in i Sällskapet var det i en liten klubb i Uddbyhamnen och antalet båtplatser var bara 38!. Min första båt i klubben var en liten campingbåt i mahogny och den var egentligen vår sons. Redan något år senare blev det en 7,5 meters Petterssonbåt, byggd 1936 – med originalmotorn, en Albin AL4. När jag 1977 köpte en 8,2 m lång kustkryssare byggd 1941 blev det en av de största båtarna i klubben!

Det var en liten mysig klubb där alla var som en enda familj. Gunnar Sjöstedt basade i hamnen och ordförande var Stig Dahlqvist. När Tyresö kommun frågade om vi ville ta över kommunens båt-

brygga i Vissvass. TBK hade först tillfrågats men tackat nej. Det blev genast två läger i TBS. Medan Gunnar Sjöstedt var förespråkare för att bibehålla den lilla klubben var Stig Dahlqvist entusiastisk för en utbyggnad och fick majoritet för detta förslag.

Kommunen hade en brygga som låg där brygga 1 nu ligger men den var bara hälften så lång som den nuvarande. De som hade båtar vid kommunens brygga var välkomna över – alla utom en, Hans-Christian Berg som hade hemgjorda y-bommar för sin ganska stora motorbåt.. Vi ansåg inte att bryggan skulle klara av denna nya typ av förtöjningsanordning! Som alla vet har vi idag nästan 200 y-bommar vid bryggorna, men så är det att vara pionjär.

Göran Berger blev hamnchef första åren efterträdd av Hans

Löwe då Göran blev varvschef. Jag blev då, 1978, vice hamnchef eller säkerhetschef som det kallades med uppgift att svara för vakthållningen. Den uppgiften behöll jag i fyra år tills jag blev ordförande under åren 1982-1990.

Uddbyhamnen levde vidare sitt eget liv medan Vissvasshamnen byggdes ut. Först kom nuvarande bryggorna 3 och 4 till och småningom fyllde vi på med en mellanbrygga, nuvarande nr 2. Denna försågs f.ö. med ett tiotal y-bommar av typ SF, inköpta av båtägarna själva.

Hans Löwe efterträddes av Kåre Frändh som hamnkaptan. Jag satt då som ordförande och en dag i februari ringde Kåre mig och sa att han hade så dåligt samvete för han hann inte med uppgiften som hamnkaptan och hade ett år kvar. Nytt jobb tog all hans tid – fanns det någon möjlighet att kliva av? Själv hade jag då just sålt vår firma och jag saknade arbetsuppgift så varför inte själv byta från ordförandeskap till hamnkaptan!

Så blev det och jag kände mig som om jag fått befordran. Jag fick arbetsuppgifter och kunde med full kraft ägna mig åt TBS – just vad jag behövde och kanske även TBS? På den här tiden såg hamnen helt annorlunda ut. När man skulle gå till brygga 3 eller 4 fick man gå den enda stigen som fanns, den som går upp till klubbstugan. Nedanför slänten tog vassen vid och det var ett 50 meter brett vassbälte genom vilket

gick landgångar ut till bryggorna. Från land såg man inte sjön och bara masterna på segelbåtarna. Så ser det faktiskt ut fortfarande längs stranden bortanför bastun. Det var bara brygga ett som låg utan vass och 2:an med ett smalare vassbälte.

När jag gick omkring och bekantade mig med ”min” hamn kom en man fram och frågade om vi inte ville ha hjälp med muddring? Han hade ett vidunder som gick på både land och vatten och som kunde muddra ned till 1,8 meter. Nu hade han fått tid över. Styrelsen sammankallades. Ordförande var då Jan Lundberg. Muddringen skulle kosta ca 90 000 kronor. Styrelsen såg genast möjligheterna och arbetet sattes igång. 24 meter vass grävdes upp och lades på lika många meter kvarvarande vass. På så vis kunde man förlänga bryggorna in mot land och plats bereddes för 68 nya båtar som alla hämtades från den kommunala båtkö som vi övertagit administrationen av. Utbyggnaden blev självfinansierande genom tillkomsten av dessa nya platser.

Första sommaren var landsidan bedrövlig medan lermassorna avvattades. En parvel på kanske två år slet sig ur mammas hand och sprang ut i lervällingen. Mamman ville knappast kännas vid sitt barn efter detta. Av med alla kletiga kläder innan barnet fick komma in i bilen!

Nå redan nästa år var det bättre. Vi la markväv över hela området

och sen på med fyllnadsjord, inte matjord för vi ville skapa en strandäng. En slingrande gång över ängen ledde till bryggorna 3 och 4 som nu låg fria i blickfånget. Efter några år hade marken blivit den strandäng som avsetts.

Bryggorna förlängdes alltså inåt, en något ovanlig företeelse men vi har alltid arbetat okonventionellt i TBS. En dag stod några män och tittade på papper och såg sig omkring. Som hamnkaptens gick jag fram och frågade om jag kunde hjälpa till med något. Jo de var från Tyresta nationalpark och såg att vi muddrat utan tillstånd. Nej, sa jag, vi har inte muddrat, vi har strandrensats och vi har fått tillstånd av kommunen! Jaså har ni fått tillstånd, nå det var ju bra, men det är inte kommunen utan vi som ansvarar för naturskyddsområdet som meddelar tillstånd – fast det kunde ni ju inte veta! Vi klagar heller inte på hur det gjorts och hade ni sökt tillstånd hos oss skulle ni ha fått det. Detta var inledningen till ett mycket förtroendefullt och givande samarbete med Tyresta nationalparksförvaltning.

Under mina 13 år som hamnkaptens har jag mest uppskattat den fina kontakten med alla medlemmar. Våra arbetsdagar har alltid varit givande – ofta jobbiga men alltid roliga. Vi har trollat med egna lösningar och jag vågar påstå att man som medlem har fått mycket för pengarna inte minst tack vare dessa arbets-

insatser. Bland med-lemmarna finns det fackfolk inom de mest skilda yrkesområden och en strävan har ju varit att nyttja rätt man på rätt plats. Det viktiga är dock att man gjort så gott man kunnat och med friskt humör.

När vi flyttade till Vissvass var det inte populärt bland lokalbefolkningen i Vissvass by. Bryggbelysningen bländade och trafiken störde. Redan tidigt bländades därför lyktorna av och när jag trädde till gick jag runt i stugorna och presenterade mig och frågade om synpunkter från de kringboende och det medförde att vi nu har den bästa relation och vid flera tillfällen har Vissvass-folket deltagit i våra fester. Personlig kontakt är alltid viktig.

Fester ja. Ladan hade ursprungligen jordgolv utom i ena änden där kor och häst stått på plankgolv. Redan innan jag trädde till hade man lagt in golv och satt på ny panel utanpå den gamla. Först när vi monterat in ett varmluftssystem och byggt om vedboden till kök kunde vi på allvar utnyttja ladan till våra fester. I många år spelade Bosse Olsson och Båtkapellet på festerna och sedan Bosse flyttat till Grundsund tog först Tore Callmar och sedan vår egen Bernt Johansson över musiken. Med Branislav Vujisic som köksmästare har ju våra fester blivit legendariska. Roy Gripsborns fantastiska grill är värd ett kapitel för sig.

Under flera år hade vi glädje av att få disponera ALU-medarbetare. Totalt blev det över 30 personer som i 6-månadersperioder hjälpt oss med arbeten, underhåll och dagvakt både i hamn och på varv.

En tidig marsdag kantrade vår gamla bojponton och fyra man hamnade i det kalla vattnet. Vi blev av med kätting, schackel och annan utrustning men dess bättre kom ingen till skada. Jag hade sett en bojponton i Figeholm och seglade dit igen för att ta mått och fotografera och pratade med ägarna som gav tips. Sen visade jag skissen för Roy Gripsborn som ritade dröm-bojebåten. Just då hade vi en ALU-medarbetare som var licenssvetsare. Under Roys ledning gjorde han en fantastisk bojebåt av två pontoner som en medlem skänkt tillsammans med en gammal traktormotor och en lastbilskran. Denna bojebåt är nu utrustad med elverk 380V, högtryckstvätt, vinsch och mycket mer och torde vara norra Europas bästa bojebåt som Kalle Ekholm är mästare på att manövrera. Den gamla bojpontonen byggdes om till flytande bastu.

Bland andra stora arbeten vi gjort hör läggning av nya tak på 350 m² byggnader. Gissa om det var skönt när sista skruven var på plats och ingen ramlat ned eller skadat sig!

Ja det har verkligen varit fantastiska år, dessa i TBS styrelse och framför allt som hamnkaptan, något att minnas på gamla dar. Jag ser det som ett fantastiskt privilegium att ha fått vara med

om detta och tackar för alla fina arbetsdagar tillsammans och alla telefonsamtal och pratstunder på bryggan. Jag tackar också för det fina kamratskapet och samarbetsviljan i styrelsen. Visst har vi tagit duster där också då och då när det gäller prioriteringar. Att så många suttit kvar i styrelsen i många år ser jag som en stabiliserande faktor. Många har fått vara med om att ta beslut, genomföra och följa upp investeringar och aktiviteter. Tack vare det anser jag att man som medlem måste konstatera att man fått mycket för pengarna. Viktigast är dock den fina anda som jag upplevt råda i TBS.

När jag nu lämnar uppdraget som hamnkaptan gläder det mig att lämna över till Rolf Strömer som följt arbetet under något år. Rolf var ju tidigare intendent och under den tiden såg jag hans kvaliteter och sociala förmåga och är övertygad om att han kommer att leda arbetet i hamnen vidare mot nya höga mål. Det är också skönt att veta att bryggbasarna Bosse Salqvist, Kalle Thelberg, Reijo Kujala, Seppo Jakola och Tommy Segerö som jag haft så mycket fint samarbete med är kvar på sina poster. Man skall avgå när man fortfarande tycker att uppgiften är rolig, och det gör jag, och inte vänta tills man blir uppmanad att gå. Till våren blir jag 75 år och då måste man inse att det är dags att mönstra av. Då får jag mer tid för segling och att skriva och det gillar jag. Jag har också blivit

ombedd att sitta kvar i både festkommittén och redaktionskommittén så helt lämnar jag inte det administrativa i TBS.

Tack alla, bryggbasar, styrelseledamöter och ”arbetspliktare” för många fina år tillsammans!

Gunnar Berndtson, GuBe

En hamnkaptan med ögon känsliga för grönt

Klubben har fått en ny hamnkaptan, Rolf Strömer. Rolf smygstartade lite förra säsongen med att ”tjänstgöra” som stugfogde i Vissvass, men från och med i år så tar han alltså hand om hela hamnen i Vissvass.

När jag träffade Rolf i helgen på varvet frågade jag honom om det var OK att göra denna lilla

presentation av honom. ”Är det nödvändigt, de flesta vet väl ändå vem jag är”, blev hans svar. Kan så vara men det finns nog ett och annat som förtjänar att bli omnämnt.

Under sena 80-talet och i början av 90-talet seglade vi ofta eskader tillsammans i klubben. Rolf brukade ansluta med sin Amåra och så även vi i Mio. Första eskadern gick till Åland och där minns jag särskilt en grön båt som ofta ”hittade” egna leder vid sidan av farleden. Problemet var bara att dessa genvägar ofta var grundare än Amåras köldjup med små stopp som följd. Det är inte bara i Ålands skärgård som stenarna på havsbotten har märken av Amåras bottenfärg. I inloppet i Harstena, utanför Göteborg och vid fler andra ställen finns tydliga bevis på att Roffe varit där, lyckligtvis utan större problem att komma loss.

Vid en eskader till Hangö förstod jag hur mycket Rolf litade på sin Amåra. När han gick i land för att handla i en gästhamn glömde han helt bort att knyta fast tamparna i bryggan, Amåra låg lugnt och stilla och väntade på sin matte, förlåt skeppare. Tilliten till båten fanns även med en gång då vi skulle segla över från Öland till Gotland. Straxt efter att vi hissat och satt kurs lyssnade vi i de andra båtarna på väderleksrapporten, oväder i sikte, vi bestämde att gå tillbaks till hamn och avvakta. Men att signalera detta till Rolf var inte så

lätt, med PR-radio och telefon avslagen, rodret surrat med kurs Gotland hade han helt enkelt gått ner i kajutan för en läsa tidningen och ta en morgonfika.

Rolf är ju till profession rormokare och det hade vi stor glädje av på en eskadersegling i Grekland. Jag tänker dock inte gå in på några detaljer här. Ett är dock säkert, seglingen hade inte blivit så trivsamt utan hans insatser.

En god egenskap som Rolf har och som han kommer att få god nytta av i rollen som hamnkapten, är att han även gillar att bryggsegla. Ofta kan man se att det sjuder av liv på Amåra även när hon ligger förtöjd och man själv jäktar fram och tillbaks till båten. Nåja, bryggsegla och bryggsegla, det är ju ofta stor projekt igång, i år blir det visst ny vattenburen värme i båten.

En som inte är alldeles glad åt att Rolf lägger sina krafter på hamnen är nog Arne Veski, seglingskommitténs ordförande. I seglingskommittén och i kappseglingssammanhang har Strömer tidigare lagt ner mycket jobb och själ, mången ärtsoppa har tillagats och serverats efter onsdagsseglingen under hans försorg.

Men vem vet, en man med många järn i elden och som aldrig är rädd för att sträcka ut en hjälpande hand, det är Rolf Strömer i ett nötskal. Så det råder inget tvivel om att det är rätt man som nu

efterträder vår förra så flitiga hamnkapten, Gunnar Berndtson.

Slutligen, det där med grönt. Det är inte bara Amåras skrovsidor som är gröna, det mesta i och kring båten har en passande grön nyans eller ett grönt inslag. Esteten måste också få sitt och det är något som vi säkert kommer ha fortsatt glädje av i vår vackra hamn.

Ulla

Rapport från Sveriges största kölbåtsklass

På vinterhalvåret så kan ni som ligger på vintervarvet se några Expresser som ligger i vintervila under pressarna. Under sommarsäsongen är dom puts väck. Riktigt så illa är det inte. Två av Expresserna representerar TBS på tävlingsbanorna i Expressklassen både i Stockholm och på SM nivå och Stefan Dahlberg i Expressen Jägholm har varit uppe i toppen och huggigt i några år. 2003 blev för deras del bästa året någonsin med total-seger i Stockholms vår och höstcup ibland ca 50 båtar. Underskriven i Expressen BåtAccenten har tagit några kliv framåt varje säsong(13 plats 2003) men har en bit kvar till toppbåtarna.

Expressen är ju välkänd för de flesta seglare som en rolig och pigg båt att segla. Vill du prova på att segla Express och Entyp så

finns det stora möjligheter att komma med någon besättning då gastproblem oftast är den största orsaken till att båtarna ligger kvar vid bryggan.

Vi är också väldigt aktiva då det gäller arrangemang runt segling. I år kommer vi att prova på Expresskvällar för juniorer som vill gå vidare från jollekappsegling. Tidigare har vi haft kvinnliga segelsällskapet qss på besök.

Inför 2004 så är vi som vanligt väldigt aktiva med träningar, träningsläger mm och allt händer oftast kring Expressbryggorna i Saltsjöbaden där 60 Expresser huserar. 2004 är också en upptrappingsperiod inför 2005 då vi kommer ha den mest aktiva perioden någonsin med svenskt och nordiskt mästerskap på hemmavatten.

Känner du för att segla Entyp eller vill du bara prova på Expresssegling så gå in under region Stockholm på vår hemsida expresseglare.org. Där finns mycket information och adresser till kontaktpersoner. Vill du prova på segling när det är som roligast så gå in under region Stockholm på vår hemsida och ta kontakt med någon i styrelsen eller skicka ett mail till: mikael.bogefors@external.se

Väl mött på vattnet

Mikael Bogefors

*Medlem i TBS och Ordförande
Stockholms Expresseglare*

Ska fylleri och skrålande få regera Visby Hamn?

I slutet av juli 2003, besökte undertecknad med sambo, Visby gästhamn som vi tidigare gästade flera gånger. Vis av dessa erfarenheter tyckte min sambo att vi skulle gå till Klintehamn, p.g.a. för mycket fylla och skrålande musik i Visby. Jag insisterade på Visby, övertygad om att gästhamnschefen och polis kommit till rätta med oljudet.

Vi kom på en lördagseftermiddag och ett gäng ungdomar 5 st, i en motorbåt mitt emot oss vaknade till och började dricka öl, spela och sjunga med hög volym. Antagligen besökte de någon lokal senare på kvällen, då vi tyckte det var lugnt och skönt, återkom 02,30, återupptog tidigare spelande och skrålande med högre volym än tidigare. Detta förstörde sömnen för oss samt ett antal grannbåtar fram till 05,00 söndag morgon.

Den som gästade Visby hamn vet att man skriver på ett "förbindelse att betala i efterskott och i samband med detta får du uppge personnummer och adress för att utyraren ska kunna driva in avgiften, om du avviker utan att betala. Utdrag av hamnens ordningsregler erhålles också i samband med att du undertecknar avtalet. "Inget störande ljud får förekomma mellan 23,00 och 06,00". Åberopande detta, meddelade jag personalen att jag inte hade för avsikt att betala avgiften på 200 kr eftersom de inte lyckats upprätthålla ordningen enligt sina egna avtalsbestämmelser. Jag betalade elavgiften på 40 kr eftersom oljudet inte inverkat på elanslutningen. Personalen upplyste att de inte kunde ta ansvar för ett sådant beslut utan hänvisade till gästhamnschefen som skulle komma på förmiddagen. "Antag att jag tar min "bergsprängare" och spelar i 100 db utanför ditt sovrum mellan 02,00 - 05,00 och sedan kräver in 200 kr för underhålningen!?" Receptionisten tvekade men ansåg fortfarande inte kunna ta ansvar för mitt beslut att inte betala hamnavgiften, utan bad mig vänta tills gästhamnschefen kom. Har man inte lust att komma in mot fastlandets alla öar mitt i natten, så ville i alla fall vi komma iväg i någorlunda tid, varför jag meddelade att jag lämnat alla personuppgifter, men "insisterar ni på hamnavgift, så går jag vidare med en stämningsansökan till tingsrätten och kräver skadestånd för avtalsbrott". Då avstod hon från kravet. Några veckor senare får jag ett vykort från gästhamnschefen, där han p.g.a. utebliven betalning, skrev: "om man är född 1942, inte kan förstå att hot om stämning är fel väg att gå, för att komma tillrätta med ett problem, dessutom till en personal utan befogenheter, ber vi dig att inte återvända som gäst i Visby hamn".

Jag ringde upp vederbörande och berättade hur det hela låg till och han svarade att det var ett stort problem med oljud och fylla i hamnen och visste uppriktigt inte hur han skulle komma till rätta med det. Jag rekommenderade då honom att skriva in i reglerna att den som avsevärt stör andra gäster med oljud under nattetid, får betala för de som blivit

störda. Det tyckte gästhamnschefen var ett bra förslag och beklagade att vi inte hade träffats på plats samt uttryckte att vi var välkomna i fortsättningen att gästa Visby Hamn.

Älta 040114

Bengt Berggren med sambo i Brilliant Scanmar 33

PS

Undertecknad med sambon Gabrielle Ehnemark har seglat till Australien och besökt 22 Jänder och 36 marinor. I en enda hamn i Lexcios Portugal, upplevde vi störande beteende vilket resulterade i fri hamnavgift utan diskussion.

VISBY 030728

VISBY
St Nicolai rulyThe ruin of St Nicolai
Vy över ruinen i nordvästra delen av den norra delen av staden

BENGT!

Om man är född 1942 och inte kan förstå det hot och stämningar och avsked är fel väg att gå för att komma tillräcka med ett problem; dessutom till en personal utan befogenheter, ber vi dig att inte återvända som gäst i Visby Gästhamn

Foto: Björn AB

BENGT BERGGREN
ENVÄGEN 28
13838 STOCKHOLM

Gästhamnschefen

VISBY GÄSTHAMN Ankom den 26.7.2003 16⁰⁰

ritidsanläggningar Kneippbyn AB Avresa den /

Fyll i de grå fälten. VÄNLIGEN, TEXTA TYDLIGT

namn: Bengt Berggren El ja

Adress: Envägen 28 Antal el 2 x 40 kr = 80 kr

Post nr: 13838 Ort: Älta Antal dygn 1 x 200 kr = 200 kr

Person nr: 4201211234 Incheck: JA Summa (inkl. moms) 280 kr

Båt längd: 10 m. Bredd: 3 m. Antal pass. ombord: 2 Båt namn: Brilliant

Namnsteckning:

Jag försäkrar på heder och samvete att ovanstående uppgifter är riktiga och sanningsenliga. Samt att jag har tagit del av kreditvillkoren.

* Vi använder oss av ett kreditväxelsystem som innebär att Du har kredit till avresedagen. Dock högst 14 dagar. Nytt dygn påbörjas kl. 14.00.
* Vid planerad avresa före receptionens öppnande v. g. checka ut dagen före avresan.
* Om ni tvingas lämna hamnen hastigt vid till exempel då receptionen är stängd lämnas gästhamnsbrevet i brevkassetten vid receptionen. Ni faktureras då ord. pris. Faktureringsavgift tillkommer. Från förtärlösdagen debiteras dröjsmålsränta med 5% per månad. 15 dagar netto.
* Utöbliven utcheckning vid avresa medför betalningsförlust och motvarande 14 dagars gästhamnsavgift jämte inkassokostnader, såvitt verklig vistelsed. Kostat får ej överstiga.

2004 års årsmöte.....

Så har vi passerat ännu ett årsmöte och val av ny styrelse. Denna gång med lite större rollbyte i besättningen än vad som vi är vana vid. Ordförande, Claes Löfgren har avgått efter många år i styrelsen. Först som sekreterare och sedan under flertalet år har han varit verksam som ordförande. Claes kommer dock att ha kvar funktionärsuppdrag i form av vice hamnkapten, så han lär inte få ligga på latsidan. Vad som nog kommer att kännas ännu mer märkligt är att Gunnar Berndtson drar sig tillbaks och har bestämt sig för att njuta av friheten på sin Christina. Nåja även han har lite kvar av åtaganden då han fortfarande är kvar i denna tidnings redaktionskommitté och även festkommittén.

Till ny ordförande valdes en meriterad gammal trotjänare, Lennart Lundgren, som tidigare varit kassör i många år. Till kassörsuppdraget invaldes en i styrelsesammanhang ny förmåga, Bjare Falch. Bjare hälsas hjärtligt välkommen till styrelsen och

kommer att presenteras närmare i ett senare nummer av TBS nytt. Till ny hamnkapten invaldes den för många så kända Rolf Strömer. Närmare presentation av Lennart och Rolf finns i separata artiklar i denna tidning.

Förutom val av nya ledarmöten fattades ett för klubben viktigt beslut, nämligen att ny klubbstuga ska byggas på vintervarvet. Tanken är att stugan till viss del skall byggas med hjälp av sponsorbidrag till material och för arbetet står vi själva. Takten på bygget kommer att vara avhängigt av klubbens ekonomiska läge och kommer inte att inkräkta på andra nödvändiga investeringar. Stugan kommer att placeras längre ner mot vattnet och på så sätt kommer det att frigöras mer mark som lämpar sig till att lägga båtar på.

Göran Berger informerade vidare om ny rutin vid kommande upptagning. Blankett för önskemål om upp- och iläggning kommer i fortsättningen inte att skickas ut till varje medlem utan listor sätts upp på varvet. Medlemmen måste således ta sig en sväng ut till varvet och sätta upp sig på listan och i samband med detta uppmanas han att se över sin vagga så att båtarna sedan ligger tryggt under vinterns stormar.

Ulla

Porträttet

Lennart Lundgren, vår nye ordförande

En aprilkväll träffar jag Lennart Lundgren i villan på Klarbärs-vägen. Lennart är ju väl känd för alla TBSare efter 26 år i styrelsen – alla åren som kassör! Det måste väl vara något av ett rekord att sitta så många år på samma post?

- *”Vi som arbetat med Dig i styrelsen har uppskattat Din fasta hand över våra tillgångar och för att få igenom förslag har man fått argumentera för det, ibland ganska energiskt”, öppnar jag intervjun.*
- *”Jo men det är ju kassörens uppgift”, menar Lennart. ”Vi har ju begränsade resurser och många bra förslag läggs fram om hur vi skall använda våra medel. Då gäller det verkligen att prioritera. Vi har ju en ganska dyr organisation eftersom vi har anläggningar på flera platser, dels i Vissvass,*

dels vid Storängen, men det ligger ju även fördelar i detta. Att vi klarat av dessa år både ekonomiskt och praktiskt har vi en engagerad medlemskår att tacka med vissa eldsjälar som organiserat och drivit det hela.”

- *”När Du nu träder till som ordförande, vad har Du då för tankar och idéer?”.*
- *”För det första vill jag förvalta det vi byggt upp, se till att verksamheten även fortsättningsvis fungerar både ekonomiskt, praktiskt och socialt. Samtidigt vill jag gärna se en förnyelse, i god samförståndsanda. Det är en balansgång men också en inspirationskälla. Det är viktigt att vi behåller kontrollen över ekonomin. Vi har hyggligt låga avgifter och det skall vi försöka bibehålla och då gäller det att inta dra på sig kostnader som äventyrar ekonomin.”*
- *”Hur ser Du på den sociala biten av verksamheten?”*
- *”Jag skulle gärna se att fler engagerar sig i sällskapets aktiviteter och ett bra sätt att börja är att prata med båtgrannen, berätta om festen man varit med på, eller kappseglingen eller*

temakvällen, så att man inspirerar båtgrannen att också komma med. Tendensen är ju att alla får allt mindre tid. Det är så mycket som pockar på ens medverkan som förälder, barn som skall skjutas till fotbollsträning, musiklektioner och mycket annat. Visst, pensionärer är en resurs för föreningslivet, men yngre krafter behövs också för balansens skull.”

- *”Men visst brukar det vara många deltagare på våra fester?”*

- *”Det stämmer och är ju glädjande men det finns alltid plats för fler. Jag menar heller inte att alla medlemmar skall delta i alla arrangemang i Sällskapet, Man deltar i det man tycker är roligt eller intressant och som man hinner med. Det ger också bra kontakt med andra medlemmar. Men man måste också ta sitt ansvar, gå sina vakter, göra sin arbetsplikt och gärna ställa upp i kommittéarbete när man har tid och möjlighet. Det är på det viset vi bygger vidare på den organisation som vi gemensamt skapat.”*

- *”Hur började Ditt båtliv – kommer Du från en seglarläkt?”*

- *”Nej faktiskt var det mer en slump som gjorde att jag fick intresse för sjön.*

Barndomsvännen Olle Andrén hade sommarställe på Brattön på Västkusten, nära Marstrand och där seglade vi i deras J 10:a. Senare blev det segling i Olles pappas spissgatter. Så småningom blev det egen båt, en Stortriss, som låg vid Gäddvikens SS. Där hade man minsann inga slamkrypare utan det var såpade plankor och rännor som gällde! Året var 1969.

Så kom Gunnel in i bilden och båten byttes mot en Magnific Midget som vi hade i fyra år. Hemmahamn blev Åva men snart flyttade vi över till Tyresö kommuns lilla brygga i Vissvass. Genom kontakter fick vi vinterplats i TBK. När sedan TBS tog över den kommunala bryggan i Vissvass och byggde ut hamnen följde vi med och det har vi inte ångrat. I många år hade vi en Ballad men sedan några år seglar vi nu en Scanmar 33. 1978 blev jag invald i styrelsen och på den vägen är det.”

Vi avslutar intervjun med ett ”Lycka till som ordförande”!

GuBe

Att segla på vintern går alldeles utmärkt

Om man har en båt och inte isen har lagt sig.

Jag har i många år gått och funderat på att skippa påmastning, upp och iläggning, täckning mm. Listan blir som alla känner till ganska lång med tråkiga sysslor. Så istället för att ge upp och sälja ögonstenen beslöt jag att i år testas jag något nytt. Dessutom har jag många gånger velat prova på att segla ut en kall och blåsig vinterdag och helst på julafton av någon outgrundlig anledning. Jag är nog måhända något felskapt, för när det är som varmast, och för de flesta som mest behagligt seglarväder, i vårt avlånga land kan jag längta till en kall vinterdag, det var väl under en sådan segling som jag beslöt mig för att låta Balla Damen få segla under lite kallare förhållanden. Det blev ett antal seglingar under hösten, dock inte den sedvanliga klubb-seglingen till Åland, tyvärr. Det är inte så kallt som många tror att segla på hösten. Det är ofta inte kallare i oktober eller till och med november än tidig vår. Seglar man sen till Sandhamn och går upp till hotellet och bastar och bubbel-badar så har man snabbt glömt att det var lite blåsigt och kallt under dagen.

Den 6 december blev det så äntligen dags för första vinterseglingen med några garvade seglarkompisar. Vi startade upp med en vin-provarafton och tillhörande 3 rätters kvällen innan. Ett visst frånfälle bland den tänkta besättningen noterades på morgonen vid sjörapporten. NV18-23 m/s. 5-10 minus. Perfekt tyckte jag, precis vad jag önskat, jag var bönhörd. Vi blev bara 3 av 5 "utvalda". Ingen skugga skall falla över "svikarna" det skulle ju garanterat bli ganska tufft. Väl nere vid klubb bryggan började vi skotta

fram gamla Balla Damen ur sin snöskrud, och värmaren gick igång som genom ett under, den har nämligen krånglat en del under hösten. Tack vare en hjälpsam klubbkompis och mina akrobatiska övningar i akter-skeppet så har den gamla trotjänaren Eberspächer typ x 2 från -76 repat nytt mod. Tack för det.

Losskastning vid 10 tiden, slör i en hiskelig fart, det bara susa om öronen och häckvågen dränkte luftintaget till värmaren, som vanligt har jag glömt att stoppa i pluggen i aktern. Efter 1 ½ tim blev det lite tuffare när vi skulle upp mot Västra Stendörren. Hård kryss, korta slag ett jäkla vevande på vinscharna, det blåste så in i bomben så det gick en reva i min jacka, ja inte riktigt men blixtlåset öppnade sig, jackan gick inte att stänga. Den flaxade som en flagga kring kroppen i takt med öronlapparna på pälsmössan, det förstärkte "fartkänslan". Min gamla genua 2:a fick jobba hårt, så hårt att en söm rök. Väl ute på Ingaröfjärden kom det en riktig front när vi närmade oss Ingarölandet, snörök så man inte såg förskeppet, då blev det lite spännande för vi hade nära till land runt om oss. Som genom ett trollslag upphörde snöröken och vinden mojnade något, vi satte kurs mot Munkholmen och i skyddat vatten bärgades seglen. Då ropar Tommy något som vi knappt uppfattade, något hade hänt.

En mus hade förfärat hoppat i spat, han (eller hon) hade antagligen fått nog "när rättorna lämnar skeppet" känns kanske igen. Djurvänner Tommy får oss att inleda en räddningsaktion, vi vänder och lyckas fiska upp den stackarn.

Vi tar oss in i den dundersäkra naturhamnen vid Munkholmen nära Ingarö och förtöjer för natten. Den stackars musen helt medtagen och nerkyld får den den bästa omvårdnaden av sin fadder Tommy, hedersplats vid värmaren och havregryn men ingen Whiskey. En något nedstämd besättning bevittnade hur den stackars musen sakta tynade bort inför våra ögon. Inför den nära förestående likvakan så beslöt vi att döpa den lille krabaten. Lill-Sören blev hans namn, uppkallad efter en trogen och pålitlig gast ombord som tyvärr hoppat av i sista stund. Dock ej i vattnet, Stor-Sören lämnade inte ens bryggan.

Mot alla odds repar sig Lill-Sören och får en väldig fart, lyckas hoppa ur hinken och gömmer sig bakom motor rummet. Senare på kvällen upptäcker jag att vår "kamrat" ätit av dynorna, han sjönk snabbt i rankingen, har han ätit av något mer? Kablage, inredning, mm. Vi avnjöt en trevlig kväll med god mat, vin i värmeljusens sken och en värmare som kämpade på. Inte frös vi. Vi summerade dagen och vi var överens, detta hade varit en seglingsupplevelse utöver det vanliga. Trots Tommys sedvanliga snarkningar sov Dick och undertecknad som oskyldiga barn.

På morgonen hade vinden avtagit något, solen gick upp och snön på hållarna gjorde att det hela kändes överkligt, vad gör vi här med båt så här års?

Förtöjningslinorna hade frusit fast när vi skulle göra loss så vi kokade vatten och hällde över. Seglingen hem blev tillräckligt tuff eftersom det blåste mot större delen av seglingen till varvet. Trots revad stor och stomflock var det kämpigt. Vi ville inte segla i mörker heller så det var lite tidspressat.

Åter vid bryggan när allt var klart började det att skymma, perfekt timat. Vi var överens om att det varit en lyckad helg och nu skulle ett varmt bad, mat och sömn i sin säng sitta fint.

Min ursprungliga plan var ju egentligen att segla på julafton, men jag kunde bara inte pressa in det, tidsmässigt. Det blev en tur på annandan istället. Gråmulet ca 0 grader och SW 8-12 m/s. Jag var själv så jag höll värmen uppe med allt vinschande under kryssen ner mot Jungfrufjärden. Iden var att sova över någonstans i trakterna av Kymmendö, men det var så rackarns ruggigt i blåsten och den fuktiga luften så jag gjorde en helomvändning och styrde kosan mot varvet igen. Tur det för på natten trodde jag taket skulle blåsa av huset.

Några timmars segling blev det i alla fall. Nu var det säkert sista seglingen innan våren. Mycket riktigt sju dagar senare åkte jag långfärdsskridskor på Kalv-fjärden och isen har inte gått upp sen dess.

En erfarenhet rikare!

Per Jonsson

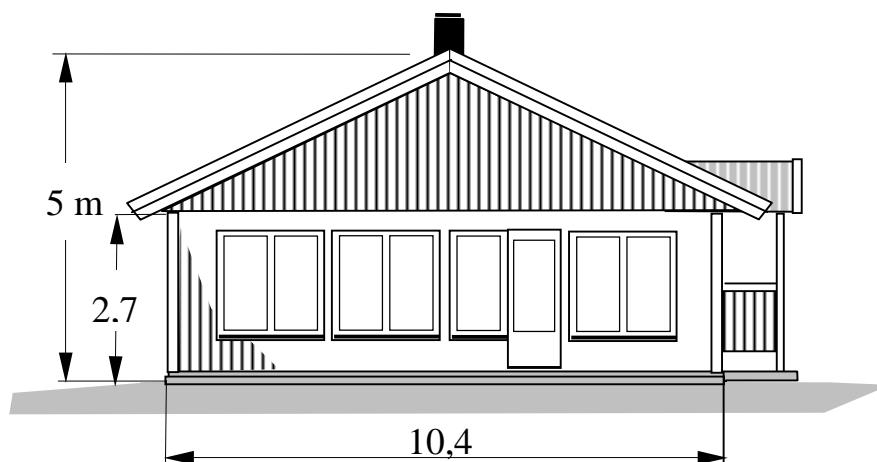
Ballad 823 Balla Damen

Ny klubbstuga vid varvet

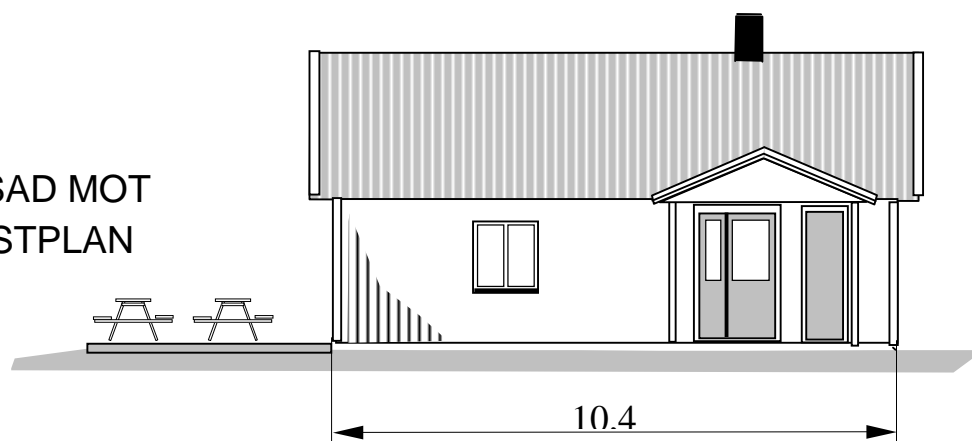
Efter höstmötet bildade vi en arbetsgrupp för att planera ett nytt klubbhus. Vi är Göran Berger, Sture Norberg, Arne Weski, Per Fernström och under-tecknad. Resultatet av våra ansträngningar är det jag visade på årsmötet och nu här. På mötet, efter min föredragning, fick vi ett enhälligt beslut på att bygga ett nytt klubbhus enligt de ritningar jag visade. Nu ser det äntligen ut som att vi kan komma i gång med det vi talat om under lång tid. Vi har sedan 1999 bygglov för att flytta de gamla bodarna, men nu har vi begärt förändring av detta så vi kan bygga nytt. Plan och fasader enl. inlämnad ansökan, ser ni här på bilderna. Placeringen blir ovanför bryggorna från Uddby så att mark för båtar frigörs när det gamla huset med förrådet och toaletterna rivs.

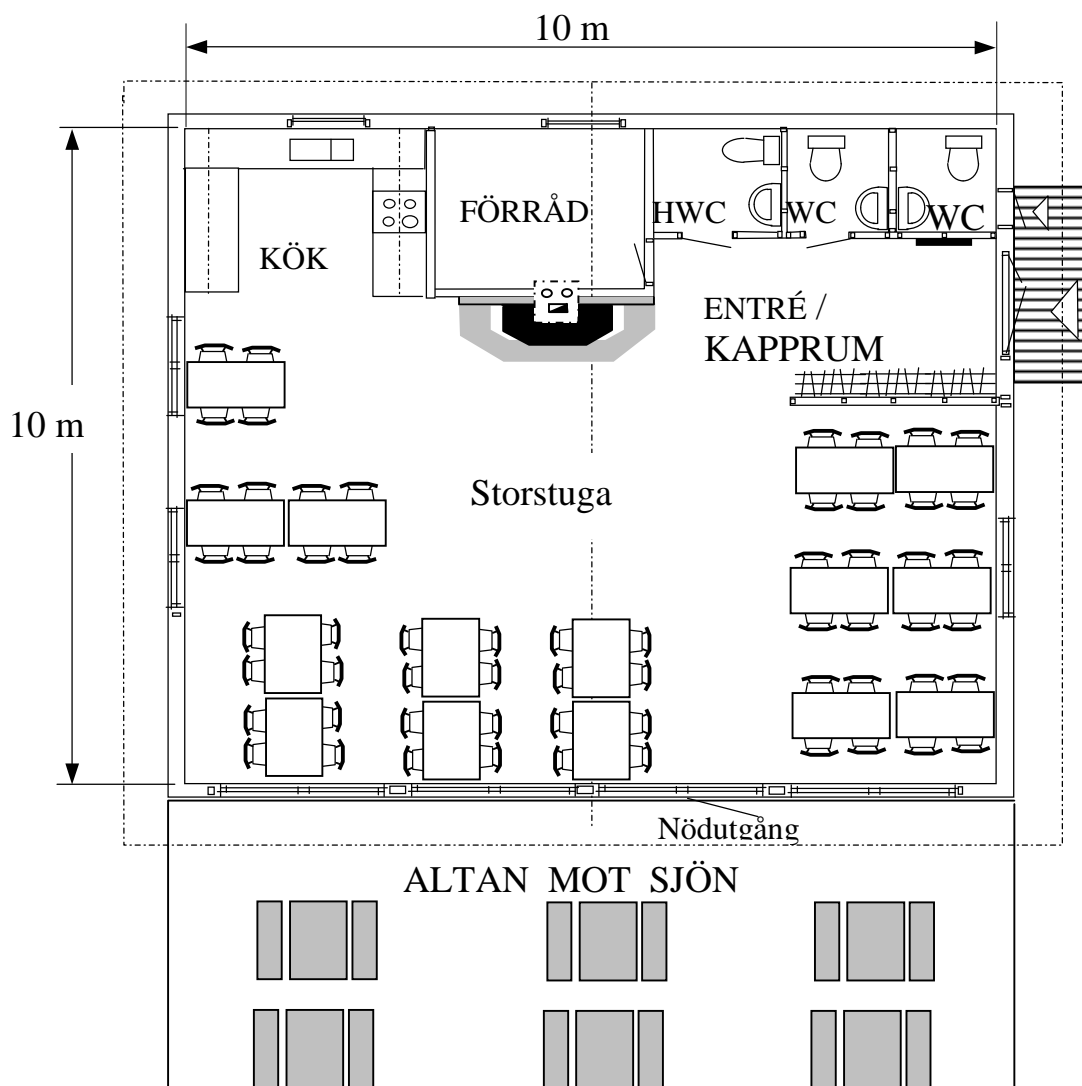
Förhoppningsvis får vi svar på ansökan i tid så vi kan börja med grundplattan i sommar. Vi har ett par sponsorer för de direkta kostnaderna för den, men arbetet kommer inte att ske utan med hjälp av vår arbetsplikt. Nästkommande sommar hoppas vi att inom ordinarie budget få ihop de ca 100.000 kr som krävs för att få upp väggarna och komma under tak. År tre beräknar vi att det krävs det samma för isolering och inre arbeten.

FASAD
MOT SJÖN

FASAD MOT
MASTPLAN

Därefter bör huset vara inflyttningsbart även om mycket fattas. Det måste dock påpekas att hela bygget inte får gå före de viktiga behoven vid hamnarna och varvet.

Liksom allt vi byggt under de gångna åren, bygger vi i den takt som ekonomin tillåter. Om bygget tar längre tid än planerat, så får det så göra.

Väl mött vid grundplattan i sommar.

Roy Gripsborn

Styrelseförteckning 2004

Funktion	Namn	Telefonnr.
Ordförande	Lennart Lundgren	712 86 07
Varvschef och vice ordförande	Göran Berger	712 67 56
Sekreterare	Sture Norberg	97 56 91
Klubbmästare	Branislav Vujisic	770 22 66
Kassör	Bjare Falch	94 36 66
Intendent	Erik Jönsson	712 44 84
Hamnkapten	Rolf Strömer	712 85 52
Ordförande seglingskommittén	Arne Veski	712 36 61
Mark & byggnadsansvarig	Roy Gripsborn	448 66 64
Vice varvschef	Bo Sjöstrand	712 59 77
Vice hamnkapten	Reijo Kujala	742 06 17
Ordinarie ledamot	Klas-Göran Klasson	776 10 39
Redaktör TBS-nytt och webmaster	Hans Eriksson	742 30 96

Redaktion för TBS-nytt

Hans Eriksson 08-742 30 96 mail-adress: hans.eriksson@oss.teleca.se

Ulla Eriksson 08-742 30 96

Gunilla Löfgren 08- 712 58 87

Gunnar Berndtson 08-712 15 42

Vi ser fram mot dina bidrag.

Ruffhäxornas kokbok ---Laxlåda

Mat till lunch kan förstås vara rester från gårdagens middag, men man kan också göra ett normalt middags recept för 4 portioner och frysa in förväg.

- 8 medelstora potatisar (i skivor)
- salt & peppar
- färsk basilika
- ¼ Purjolök i strimlor
- 12 grovt hackade svarta oliver
- 4 bitar lax eller annan fisk (å 150 gr)
- 2 tomater (i skivor)
- ugnsfolie
- olivolja

Smörj ett dubbelvikt ark av folie med olivolja, (*eller gör ett paket till varje person*). Lägg ett lager med skivad potatis på. Lägg på hälften av den strimlade purjon, oliver och basilika. Lägg på laxen. Fördela sedan resten av basilika, purjo, oliver och sist den skivade tomaten. Salta och peppra och stänk på några droppar olivolja eller lägg på en smörklick. Knip ihop foliepaketen och lägg dom på grillen i ca 20 minuter eller i ugnen (150 grader) ca 30 minuter. Servera med en grönsallad och njut.

Beroende på grillvärme och fiskens storlek så får man vara lite observant på tillagningstiden och känna sig fram med t.ex. en provsticka. Tänk då på att inte sticka sönder eller skada foliepaketet så att den goda saften rinner ut, det kan bli ganska osigt.

En god örtsås till är enkelt, med färska örter och gräddfil eller lätt crème fraiche. Prova annars Arlas färdiga keldasåser, eller min specialare nedan.

Vitlöks- och parmesancreme:

- 1 burk lätt crème fraiche
- 1-2 skalade vitlöksklyftor
- 1 påse riven parmesan
- salt & peppar

Riv eller pressa en vitlök och blanda med crème fraiche och parmesanosten. Smaksätt med salt och peppar.

TBS Kalender 2004

Månad Dag Aktivitet

Mars	23	Årsmöte, kl. 19.00 Tyresö Gymnasium
April		Sjösättning påbörjas
Maj	5	Onsdags-seglingarna börjar, i Åvas regi
	26	Varvets funktionärer hjälper till med våra vaggor
	28	Säsongsinvigning i Vissvass
	29	Pingstsegling
Juni	5	Vissvasstrasslet, kappsegling med Åva som arrangör
	11	Sommarnatt; seglingstävling
Aug	11	Onsdags seglingarna fortsätter i TBS regi
	20	Kräftor i Vissvass
	21	Kräft-köret
Sept	11	Jungfrutriangeln med klubbmästerskap Upptagningarna börjar
	24	Seglingstävlingen Åland race
Nov	16	Höstmöte
	20	Höstfest

**VÄLKOMMEN
TILL
Invigningsfest i Vissvass**

Fredagen den 28 maj klockan 1930

Vi bjuder på:

***Vårrulle
Grillad entrecote
Kaffe med kaka
Vin***

Barnen får korv och läsk.

**Vuxna betalar 150 kronor per person.
Ingen föranmälan.**

Efter maten blir det som vanligt

DANS

Förfrågningar till

**Branislav Vujisic 08-770 22 66 eller
Gunnar Berndtson 08-712 15 42**

Välkomna!